

Et sommerferieindtryk.

1154a, øverst
se bag i ordbogen, Kap. VII

Da jeg i sommerferien tog til den midtsjællandske landsby, Brorfelde, var det nok så meget for at hjælpe en bekendt med at tætte hans tag og modernisere hans badeværelse, som ^{for} at holde et lille hvil før jeg begyndte på skolen ^{igen} efter sommerferien.

Med værktøjssækken over nakken og loddebræddet i hånden, begav jeg mig fra nærmeste busholdeplads de cirka to kilometer til Brorfelde. Til trods for, at det var midt i middagspausen, vågnede byen hurtigt op, for at betragte den landstryger, der kom gående ned gennem den lille flække, og som for nogle dage skulle udgøre et moment i deres lille samfund. Landsbyen, der er ^{anlagt} stiftet til beboelse for bønder og skovarbejdere på det nærliggende gods, Sofienholm, kan spores godt tre hundrede år tilbage. ^{X)} Byen består af to tidligere fæstegårde og nogle enkelte enlængede husmandsgårde; ^{steder} derfor voldte det intet besvær at finde min nye arbejdsplads: et lille velholdt bondehus beliggende lidt tilbagetrukket på den tilhørende halve tønde land. Det var med glæde i sindet at jeg nærmede ^Vad den lange havesti for at tage dette selvvindbydende hus i min besiddelse.

Jeg havde knapt stillet sækken, og banket på døren, før jeg bagfra hørte en kvinderøst med rendyrket sjællandsk accent meddele, at herren var taget til Tølløse for at købe ind. Det var en svær, ældre kvinde der med besvær bevægede sig ned mod huset. Hendes ansigt var vejrbitd, og den jord hun havde på hæderne og forklædet, antydede, at hun måske var på arbejde i nyttehaven. Med en selvfølgelighed, der viste hendes fortrolighed med huset, trak hun nøglen frem af en revne i skråbåndet, låste op, og trådte ind i stuen. Jeg blev budt den bedste stol i lokalet, hvorpå hun begav sig ud i køkkenet. Straks efter kom hun til-

X) landsbyen B. omtales tidligst år 1327 (og er altså ældre)

F →
(Høj. Høj. kl.,
Chr. f., Aug.,
Nordk.
Marstal)

F →

bage med to pilsnere i den ene hånd og en kasse cigarer i den anden. Dette var altså nabokonen Louise, der sørgede for huset ^{i under} ved 'herrens' fravær.

Efter ^{en} lidt løselig samtale om vind og vejr, ^{at fortælle} begyndte Louise om først den ene, og så den anden af landsbyens beboere, for til sidst at koncentrere sig om en ^{2 pikant?} grotesk historie om byens tømrer. Den blev fortalt med en tone, der afslørede at Louise i løbet af dagen havde givet den til andre. Dog blev den fortalt med en iver og en ^{er} patentlighed, der viste, at denne historie langt fra havde mistet sin interesse.

Den 73-årige tømrers husbestyrerinde skulle på besøg i Jylland; og man havde hos købmanden fået oplysning om, at den 66-årige Esther skulle sørge for husholdningen, og overnatte hos tømreren i to nætter. Det blev derefter betroet mig at Esther havde været forelsket i tømreren hele sit liv, og trods hans to giftermål ^{havde} altid håbet på, at det skulle blive hendes tur. Trods det, at hun ^{de,} var meget afholdende, havde hun altid to pilsnere i skabet, så hun kunne traktere ham, med det hun vidste han holdt af. Nu så man med stor forventning frem til den videre udvikling i historien; og det lå i luften, at man i den lille landsby havde en stiltiende aftale om, at ingen sladderhistorie måtte gå de interesseredes øren forbi.

Senere på aftenen skulle jeg ringe til København, og jeg fik at vide, at jeg hos købmanden kunne finde en telefon. Købmandsforretningen lå centralt i byen, dog uden et reklamere for sin tilstedeværelse. Et par falmede reklameskilte var hængt op, som det eneste forsøg på at tiltrække eventuelle kunders opmærksomhed. I butikken var der, foruden købmanden og hans kone, fire-fem personer, hvoraf kun en gav det udseende af, at hun havde ærinde. I kunden, en svær husmandskone, be-

stilte et kilo æg og to kilo kartofler. Købmanden, en ældre herre i almuetøj, forsvandt ud af bagdøren, og efter en rum tid kom han tilbage med nyopgravede kartofler og en pose æg. Det var med beklagelse, at han måtte meddele, at der kun var ti æg i posen. Til trods for, at han havde klemt alle hønsene, var det ikke lykkedes at tilfredsstille kundens ønske. Det var måske for at retfærdiggøre hønsene, at han fortalte at Svend Åge lige havde hentet to kilo.

I mellemtiden havde jeg fået lejlighed til at komme til telefonen. Det var en ældre udførelse med håndsving. Med syv nysgerrige blikke mod mig, gjorde jeg et stort fejlgreb. Som følgende manglende kendskab til den gamle telefons teknik 'tog jeg røret', og drejede på håndtaget. En pinlig stemning opstod i lokalet. Folk stirrede med halvt forbavset, halvt medlidende blikke på den mindrebegavede københavner, der ikke kunne betjene en telefon. Da jeg forlod butikken, følte jeg mig som en skoleelev, der går ned gennem klassen efter at have fået en overhaling af læreren.

Da jeg i de følgende dage både tilbragte min arbejdstid og min fritid i den lille landsby, afslørede det lille samfund sig som en fortrolig familie med et sammenhold, som man tilsyneladende skulle langt fra millionbyen for at finde magen. Her i den lille midtsjællandske landsby, gik livet sin gang uden jag. Man havde problemer, der forholdsvis var lige så store som i storbyen. Man måtte slide hårdt for føden; og dog var der noget misundelsesværdigt ved disse mennesker, der havde så tæt et forhold til naturen, og samtidig levede et enkelt liv, som man der på egnen havde gjort det i århundreder.

Uældig god: velskrevet, med fine stænk af humor
— *Du må læse så opmærksomt igennem at jeg kan skelne dine egentlige sprogsfejl fra dine skrive-uheld.*
— *Men altså: graciøs behandling af et "lille" emne.*